

प्रसवः

रजोभूयिष्ठो रजस प्रवर्तकं सर्वभावाणाम् ।
यथा महानुदकसञ्चयोऽतिवृद्धः सेतुमवदार्या-
परिणोदकेन व्यामिश्रः सर्वतः प्रधावत्येवं दोषाः
कदाचिदेकशो द्विषः समस्ताः शोणितस-
हिता वानेकधा प्रसरन्ति ।” इति सुश्रुते
सूत्रस्थाने २१ अध्यायः ॥ युद्धम् । इति विश्वः ।
नाराचः । इति भूरिप्रयोगः ॥

प्रसरणं, स्त्री, (प्र + सृ + भावे लुट् ।) सैन्यानां
सर्वतो व्याप्तिः । तत्पर्यायः । आसारः २ ।
इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥ प्रसरणी ३ प्रस-
रणिः ४ प्रसारणी ५ । इति रामायणम् ॥
सैन्यानां लणकाद्यादिहेतवे इतस्ततो गमनम्
इति हेमचन्द्रः । ३ । ४५५ ॥ (गमनमात्रम् ।
यथा, मृच्छकटिके । ३ अङ्के ।

‘माज्जारः क्रमणे मृगः प्रसरणे श्येनो गृहा-
लुप्तने
सुसासुतमनुष्यवीर्यतुलने श्वा सर्पणे पक्षगः ॥’
अभ्युत्थानादिकम् । यथा, भागवते । ५ । १२८ ।
“वर्हिष्यत्यावातुदिनमेधमानप्रमोदप्रसरण-
योपिष्यन्तीडाप्रमुषितहासावलीकचरिखे-
स्यादिभिरिति ॥”

प्रसरणी, स्त्री, (प्र + सृ + “प्रतिष्ठप्रत्ययिः ।”
इति भिः । कृदिकादिति वा डीप् ।)
प्रसरणम् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ८ । ६६ ।
प्रसरणं, स्त्री, (प्र + सृ + लुट् ।) गमनम् ।
प्रसरणम् । प्रपूर्वस्यपातोर्भावेऽनट्प्रत्ययः ॥
(यथा महाभारते । ३ । १२८ । ६ ।

“प्रसर्पणं महीपालः । रौप्यायाममितीजसः ।”
गतिसाधने, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ६० । ७
“इदं तव प्रसर्पणं सुबन्धवेहि निरिदि ॥”
वर्तमानेदं तव शरीरं तव प्रसर्पणं प्रकर्षेण
सर्पणसाधनम् ॥” इति तन्नाथे सायनः ॥

प्रसवः, पुं, (प्र + सृ + “कृदोरप् ।” ३ । ३ । ७ ।
इत्यप् ।) गर्भमोचनम् । तत्पर्यायः । प्रसूतिः २
इत्यमरः । ३ । २ । १० ॥ यथा, रघुः । ३ । १२ ।

“पतिः प्रतीतः प्रसवोऽसुखी प्रियां
ददशं काले दिवमभितामिव ॥”

गर्भप्रवणम् यथा, मनुः । ८ । ७० ।

“यथाविध्यभिगम्येनां शक्तवन्तां शुचिप्रताम् ।
मिथो भजेताप्रसवात् सक्तसक्ततावृत्तौ ॥”

उत्पादः । (जन्म । यथा, रघुः । १ । २२ ।

“ज्ञाने मौनं चमा शक्तौ त्यागे ज्ञाघाविपर्ययः
गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवा इव ॥”

“सह प्रसवो जन्म येषां ते सप्रसवाः सोदरा
इव ।” इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥ अप-

त्यम् । (यथा, रघुः । ८ । १० ।

“ऋषिदेवगणस्वधामुजं

श्रुतयागप्रसवेः स पार्थिवः ।

अमृतत्वमुपेयिवान् बभौ

परिधेसुं कृद्वोणोदीधितिः ॥”

फलम् । कुसुमम् । इति मेदिनी । वै, ४२ ॥

(यथा, रघुः । ४ । २३ ॥

प्रसवः

“प्रसवेः सप्तपर्णानां मदगन्धिभिराहताः ।

असूययेव तन्नागाः सप्तधैव प्रसूयुः ॥”

आज्ञा । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १० । २१ ।

“मरुतां प्रसवेन जय ।” “हे धुर्य मरुतां देवानां

प्रसवेनाज्ञया त्वं जय शक्नोति शेषः ॥” इति

तन्नाथे महीधरः ॥) प्रसवस्य मासनियमो

यथा,—

“नवमे दशमे मासि नारी गर्भं प्रसूयते ।

एकादशे द्वादशे वा ततोऽन्यत्र विकारतः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ ३॥

प्रसूतिकारकौषधादि यथा,—

“पौतन्तु काष्ठीकं रुद्र । कथितं शरपुङ्गवा ।

हिङ्गुसैन्धवसंयुक्तं शीघ्रं स्त्रीणां प्रसूतिजम् ॥

मातुलुङ्गस्य वै मूलं कटिबद्धं प्रसूतिजम् ।

अपामार्गस्य वै मूलं योनिस्थं प्रसूतिजम् ॥

अपामार्गस्य वै मूले गर्भवत्यास्तु नामतः ।

उत्पाद्यमाने सकले पुत्रः स्यादन्यथा सुता ॥

अपामार्गस्य वै मूले नारीणां शिरसि स्थिते ।

गर्भशूलं विनश्येत् नात्र कार्या विचारणा ॥”

इति गारुडः १८६ अध्यायः ॥ ३॥

अपि च

“पाठालाङ्गलिसिंहास्यमयूरकजैः पृथक् ।

नाभिवन्तिभगालेपात् सुखं नारी प्रसूयते ॥

पाठयास्तु शिफा योनौ या नारी संप्रधारयेत्

उपः प्रसवकाले तु सा सुखेन प्रसूयते ॥

तुपास्वपरिपिष्टेन मूलेन परिलेपयेत् ।

लाङ्गुल्याखरणीं स्तुते क्षिप्रमेतेन गर्भिणी ॥

मातुलुङ्गस्य मूलानि मधुकं मधुसंयुतम् ।

घृतेन सह पातव्यं सुखं नारी प्रसूयते ॥”

इति चक्रपाणिदत्तः ॥ ३॥

सुखप्रसवमन्त्री यथा,—

“अस्ति गोदावरीतीरे जम्बला नाम राक्षसी ।

तस्याः स्मरणमात्रेण विशल्या गर्भिणी भवेत् ॥”

सुखप्रसवचक्रं यथा—

“पञ्चरेखाः समुज्जिस्थं तिर्यगूर्ध्वक्रमेण हि ।

पदानि षड्दशापाद्य त्वेकमाद्ये सुनौ त्रयम् ॥

नवमे सप्त दद्यात्तु बाणं पञ्चदशे तथा ।

द्वितीयेऽष्टावष्टमे षट्दशे द्वौ षोडशे श्रुतिः ॥

एकादिना समं त्रैयमिच्छाद्वाहं त्रिकोणको

तदा द्वात्रिंशदादिः स्यात्तुष्कोष्ठेषु सर्वतः ॥

दर्शनाहारणात्तासां शुभं स्यादेषु कर्मसु ।

द्वात्रिंशत् प्रसवे नाय्यास्तुस्त्रिंशदने कृणाम् ॥

भूताविष्टेषु पञ्चाशन्मृतापत्यासु वै शतम् ।

हाससतिस्तु बन्ध्यायां चतुःषष्टौ रणाध्वनि ॥

विषे विंशो धान्यकौटिष्वधविंशतिरेव च ।

चतुरष्टौ च बालानां रोदने परिकीर्तिताः ॥”

इति ज्योतिस्तस्त्रम् ॥ ३॥

तस्य वैज्ञतं यथा,—

गर्ग उवाच ।

“अकालप्रसवा नाथ्यः कासातीतप्रजास्तथा ।

विकृतप्रसवाश्चैव युग्मप्रसवनास्तथा ॥

अमानुषा भवन्त्याश्च न जातव्यज्जनास्तथा ।

प्रसवि

हीनाङ्गा अधिकाङ्गाश्च जायन्ते यदि वा
स्त्रियः ॥

पशवः पक्षिणश्चैव तथैव च सरीसृपाः ।

विनाशं तस्य देशस्य कुलस्य च विनिर्दिशेत् ॥

निर्वासयेत्तां नृपतिः स्त्रराष्ट्रात्

स्त्रियश्च पुण्याश्च ततो द्विजेन्द्राः ।

किमिच्छेत्कौर्वाद्यातर्पणश्च

लोके ततः शान्तिसुपैति पापम् ॥”

इति मातृये षड्भुतशान्तिस्त्रीप्रसवविकृतो

नाम २०८ अध्यायः ॥ ३॥

प्रसवाद्भुतत्वं यथा,—

“एको हृषण्यो गावः सप्ताश्वानवदन्तिनः ।

सिंहप्रसूतिकाश्चैव कथिताः स्वामिघातकाः ॥”

तिस्र इति वक्तव्ये ह्यन्दसत्वात् चय इत्युक्तम् ।

सिंहप्रसूताश्च स्त्रियो बोध्याः ।

“भानी सिंहगते चैव यस्य गौः संप्रसूयते ।

मरणं तस्य निर्दिष्टं षड्भिर्मासैर्ल संशयः ॥

अत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि येन सम्यग्ज्ञेयं शुभम् ।

प्रसूतां तत्क्षणदेव तां गां विप्राय दापयेत् ॥

ततो होमं प्रकुर्वीत घृताक्षै राजसवपेः ।

आहुतीनां घृताक्षानामयुतं जुहुयात्ततः ॥”

व्याहृतिभिर्धायं होमः ।

“सोपवासः प्रयत्नेन दद्यादिप्राय दक्षिणाम् ॥”

अपि च ।

“सिंहराशौ गते सूर्ये गोप्रसूतिर्यदा भवेत् ।

पौषे च महिषौ स्तुते दिवैवाश्वतरी तथा ॥

तदानिष्टभवेत्किञ्चित् तच्छान्त्यै शान्तिकञ्चरेत्

अस्य वामेतिच्छेत्तेन तद्विष्णोरिति मन्त्रतः ॥

जुहुयाच्च तिस्राज्येन शतमष्टोत्तराधिकम् ।

सत्युपयविधानेन जुहुयाच्च तथायुतम् ।

त्रौसूक्तेन ततः स्त्रायात् शान्तिसूक्तेन वा पुनः ॥”

इत्यङ्गुत्सागरे नारदः ॥

प्रसवकाः, पुं, (प्रसवेन पुण्यादिना कायति शोभते

इति । कौ + कः ।) पियालवृक्षः । इति शब्द-

माला ॥ (विवृतिविशेषोऽस्य पियालशब्दे

ज्ञातव्यः ॥)

प्रसवबन्धनं, स्त्री, (प्रसवानां पुण्यफलानां बन्धनं

यत्र ।) वृन्तम् । इत्यमरः । २ । ४ । १५ ॥

प्रसवस्त्राली, स्त्री, (प्रसवस्य स्त्रालीव ।) माता ।

यथा, मुहानाटके ।

“इयमियं मयदानवनन्दिनी

चिदशनाशजितः प्रसवस्त्राली ॥”

प्रसविता, [स्त्री] पुं, (प्रसूये जनयतीति । प्र +

सृ + लृच् ।) पिता इति शब्दरत्नावली ॥

(अनुज्ञाकर्त्तरि, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ७ । ६१ । २

उद्देति प्रसविता जनानां महान् केतुरणवः

सूर्यस्य ।”

“जनानां सर्वेषां प्रसविता सर्वेषु कर्मसु अनु-

ज्ञाता ॥” इति तन्नाथे सायनः ॥)

प्रसवित्री, स्त्री, (प्रसूते इति । प्र + सृ + लृच् +

डीप् ।) जनयित्री । (यथा, महाभारते ।

१२ । २६३ । ८ ॥